

Szeretettel és hűségesen a betegekért!

Gondolatok a betegek 30. világnapja alkalmából

Különleges, irgalmas, egymásba kapaszkodó ünnepnapunk

Igen, ünnepnapunk a betegek világnapja. Nem mintha a szenvedést és a fájdalmat ünnepelnénk. Megbecsüljük azonban a szenvedő és beteg embertársaink hősie kitartását, küzdelmét. Elismerjük mindazok szolgálatát, hűséges helytállását, akik értük dolgoznak. Ünnepeljük az emberek összekapaszkodását a betegség nehéz óráiban. Támogatjuk azok szeretetét, akik kezet nyújtanak a szenvedőknek, akik mellettük vannak.

Idén 30. alkalommal tartjuk meg a betegek világnapját. A pápa üzenete mellé ezért most lelkigondozóink gondolatait és vallomásait is összegyűjtöttük.

Szeretnénk szeretettel és hűségesen a ránk bízottak szolgálatában megmaradni!

Dr. Faragó Artúr
egyházmegyei kórházlelkész

A Szentatya, Ferenc pápa üzenete a betegek 30. világnapjára 2022. február 11.

„Legyetek irgalmasok, amint Atyátok is irgalmas” (Lk 6,36)
A szeretet útján a szenvedők mellé állni

Kedves Testvéreim!

Harminc évvel ezelőtt Szent II. János Pál azért vezette be a betegek világnapját, hogy Isten népét, a katolikus egészségügyi intézményeket és a civil társadalmat arra ösztönözze, hogy fokozottan figyeljenek a betegekre és mindazokra, akik őket gondozzák.¹

Hálásak vagyunk az Úrnak azért a fejlődésért, amelyet az elmúlt évek során a részegyházakban világszerte elértünk. Sok előrelépést tettünk, de még mindig hosszú út áll előttünk azért, hogy minden beteg, a szegényebb és marginalizáltabb helyeken és helyzetekben élők is hozzáférjenek a szükséges egészségügyi ellátáshoz és részesedjenek lelkipásztori gondoskodásban, mely segíti őket, hogy betegségüket a megfeszített és feltámadt Krisztussal egyesülve éljék meg. A betegek harmincadik világnapja – melynek záróünnepsége a világjárvány miatt nem a perui Arequipában, hanem a vatikáni Szent Péter-bazilikában lesz – segítsen minket abban, hogy növekedjünk a betegek és családjuk iránti közelségben és szolgálatban.

1. Irgalmasok, mint az Atya

A betegek harmincadik világnapjára választott téma: „Legyetek irgalmasok, amint Atyátok is irgalmas” (Lk 6,36), mindenekelőtt Isten felé fordítja tekintetünket, aki „irgalmasságban gazdag” (Ef 2,4); aki mindig atyai szeretettel fordul gyermekei felé, még akkor is, ha azok eltávolodnak tőle. Az irgalmasság ugyanis Isten par excellence neve, mely nem alkalmi érzelemként mutatja meg természetét, hanem jelenlévő erőként mindabban, amit ő tesz. Egyszerre erőt és gyengédség. Ezért csodálattal és hálával mondhatjuk, hogy Isten

¹ Vö. SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA: *Levél Fiorenzo Angelini bíborshoz, az Egészségügy Pápai Tanácsának elnökéhez a betegek világnapja bevezetésének ügyében* (1992. május 13.).

irgalmassága magában foglalja az atyaságot és az anyaságot is (vö. Iz 49,15), mivel Isten az apa erejével és az anya gyengédségével gondoskodik rólunk; szüntelenül arra vágyik, hogy a Szentlélekben új életet ajándékozzon nekünk.

2. Jézus, az Atya irgalmassága

Az Atya betegek iránti irgalmas szeretetének legfőbb tanúja az ő egyszülött Fia. Az evangéliumok számos alkalommal beszámolnak Jézus és a legkülönbözőbb betegségekben szenvedő emberek találkozásáról! „Jézus bejárta egész Galileát, tanított a zsinagógákban, hirdette országának evangéliumát, s gyógyított minden betegséget és fogyatékossgot a nép közt” (Mt 4,23). Feltehetjük a kérdést, hogy Jézus miért tanúsított ilyen különleges figyelmet a betegek felé, olyannyira, hogy ez az apostolok küldetésében is elsődleges fontosságúvá vált, akiket a Mester azért küldött, hogy hirdessék az evangéliumot és gyógyítsák a betegeket (vö. Lk 9,2).

Egy huszadik századi filozófus ennek okát így fogalmazza meg: „A fájdalom abszolút módon elszigetel, és az abszolút elszigeteltség szükségessé teszi, hogy a másikhoz forduljunk, hogy a másikhoz kiáltsunk”.² Amikor az ember a betegség következtében saját testében tapasztalja meg a gyengeséget és a szenvedést, a szíve elnehezül, a félelem nő, a kérdések sokasodnak, és az élet értelmére vonatkozó kérdés még sürgetőbbé válik. Hogyan is feledkezhetnénk meg ma azokról a betegekről, akik a világjárvány idején földi életük utolsó szakaszát magányosan, intenzív osztályon töltötték, bizonyosan nagylelkű egészségügyi dolgozók gondoskodása mellett, de mégis távol szeretteiktől és életük legfontosabb embereitől? Ez segít felismernünk, mennyire fontos az, hogy Isten szeretetének legyenek tanúi, akik a betegek sebeire a vigasztalás olaját és a remény borát öntik, Jézus példáját, az Atya irgalmát követve.³

² EMMANUEL LÉVINAS: *Une éthique de la souffrance*, in JEAN-MARIE VON KAENEL (dir.): *Souffrances. Corps et âme, épreuves partagées*, Autrement, Paris, 1994, 133–135.

³ Vö. RÓMAI MISEKÖNYV: *VIII. közös prefáció: Jézus az irgalmas szamaritánus*. [Az olasz nyelvű misekönyvben.]

3. Krisztus szenvedő testének megérintése

Jézus felhívása, hogy legyünk irgalmasok, mint az Atya, az egészségügyi dolgozók számára különös jelentőséggel bír. Gondolok az orvosokra, az ápolókra, a laboránsokra, a segítő személyzetre és a beteggondozókra, valamint a számos önkéntesre, akik értékes idejüket áldozzák a szenvedőkre. Kedves egészségügyi dolgozók, a ti szeretettel és hozzáértéssel végzett szolgálatotok a betegek mellett túllépi a szakma határait, és küldetéssé válik. Kezetek, mely Krisztus szenvedő testét érinti, az Atya irgalmas kezének jelévé válhat. Legyetek tudatában hivatásotok nagy méltóságának és a vele járó felelősségnek.

Áldjuk az Urat az orvostudomány fejlődéséért, különösen az utóbbi időkben végbement fejlődésért; az új technológiák lehetővé tették, hogy olyan terápiák jelenjenek meg, amelyek nagy hasznára vannak a betegeknek; a kutatás továbbra is értékes hozzájárulást nyújt a régi és új betegségek felszámolásában; a rehabilitációs orvoslás nagymértékben bővítette ismereteit és képességeit. Mindemellett azonban nem szabad megfeledkezzünk minden beteg egyediségéről, méltóságáról és törekenységéről.⁴ A beteg mindig fontosabb, mint a betegsége, és éppen ezért semmiféle terápia sem tekinthet el a beteg meghallgatásától, történetétől, szorongásaitól és félelmeitől. Ha gyógyítani nem is lehetséges, az ápolás mindig lehetséges. Mindig lehet vigasztalni, mindig lehet éreztetni a közelséget, amely elsőként az emberrel és nem a patológiával törődik. Ezért remélem, hogy a szakképzés lehetővé teszi majd az egészségügyi dolgozók számára azt, hogy képesek legyenek a betegeket meghallgatni és velük személyes kapcsolatot teremteni.

4. A beteggondozó helyek, mint az irgalmasság otthonai

A betegek világnapja jó alkalom arra is, hogy a gondozási helyeknek is figyelmet szenteljünk. Az évszázadok során a betegek felé irányuló irgalmasság megmutatása arra indította a

⁴ Vö. *Beszéd a Sebészek és Fogorvosok [Olasz] Országos Szövetségének tagjaihoz*, 2019. szeptember 20.

keresztény közösséget, hogy számtalan „irgalmas szamaritánusi szállót” nyisson, ahol befogadtak és gondoskodtak mindenféle betegről, különösen azokról, akiknek egészségügyi szükségletei a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés miatt, vagy bizonyos betegségek kezelésének nehézségei miatt kielégítetlenek maradtak. Ezeknek a helyzeteknek leggyakrabban a gyermekek, az idősek és a legkiszolgáltatottabbak fizetik meg az árát. Az Atyához hasonlóan irgalmas számtalan misszionárius kapcsolta össze az evangélium hirdetését kórházak, rendelők és beteggondozók helyek létesítésével. Ezek értékes eszközök, amelyek révén a keresztény szeretet látható formát öltött, és Krisztus szeretete, melyről tanítványai tanúságot tesznek, hitelesebbé vált. Különösen azokra az emberekre gondolok, akik bolygónk legszegényebb vidékein élnek, ahol néha nagy távolságokat kell utazni, hogy megtalálják azokat a központokat, amelyek – bár korlátozott erőforrásokkal – azt nyújtják, ami elérhető. Még hosszú út áll előttünk; egyes országokban a megfelelő ellátáshoz való hozzáférés továbbra is luxus. Ezt bizonyítja például a szegény országokban a koronavírus-fertőzés elleni oltóanyagok szűkössége; de még inkább a sokkal egyszerűbb gyógyszereket igénylő betegségek kezelésének hiánya.

Ebben az összefüggésben szeretném megerősíteni a katolikus egészségügyi intézmények fontosságát: ezek nagy értékek, melyeket védeni és támogatni kell; jelenlétük elkísérte az Egyház történelmét, megmutatva, hogy az Egyház közel van a legszegényebb betegekhez és azokhoz az élethelyzetekhez, amelyeket mások figyelmen kívül hagynak.⁵ Hány és hány rendalapító hallotta meg az ellátáshoz nem jutó vagy rosszul ápolt testvéreinek kiáltását és szentelte életét szolgálatukra! Ma is, még a legfejlettebb országokban is áldás a jelenlétük, hiszen amellet, hogy a szükséges szakértelemmel gondoskodnak a testről, mindig felajánlhatják a szeretet ajándékát, mely a betegekre és családjaikra összpontosít. Egy olyan korban, amikor a selejtezés kultúrája széles körben elterjedt, és az életet nem mindig ismerik el érdemesnek arra, hogy elfogadják és

⁵ Vö. *Angelus*, Róma, Gemelli Klinika, 2021. július 11.

megélik, ezek a struktúrák, mint az irgalmasság otthonai példamutatóan óvhatnak és gondozhatnak minden életet, a legkiszolgáltatottabbat is, annak kezdetétől egészen természetes végéig.

5. Lelkipásztori irgalmasság: jelenlét és közelség

Az elmúlt harminc évben egyre inkább felismerték az egészségügyi pasztoráció nélkülözhetetlen szolgálatát. Ha a szegények – és a betegek egészségüket illetően szegények – legsúlyosabb hátrányos megkülönböztetése a lelki gondoskodás hiánya, akkor nem mulaszthatjuk el, hogy ne kínáljuk fel számukra Isten közelségét, áldását, igéjét, a szentségek kiszolgáltatását és a hitben való növekedés és éretté válás útját.⁶ Ennek kapcsán szeretnék mindenkit arra emlékeztetni, hogy a betegekhez való közelség és lelkipásztori gondozásuk nem csak egyes, külön erre kijelölt lelkipásztorok feladata; a betegek látogatása Krisztus minden tanítványának szóló meghívás. Hány beteg és idős ember él otthon és várja, hogy meglátogassuk őket! A vigasztalás szolgálata minden megkeresztelt ember feladata, szem előtt tartva Jézus szavát: „Beteg voltam, és meglátogattatok” (Mt 25,36).

Kedves testvéreim, Máriának, a Betegek Üdvének közbenjárásába ajánlom az összes beteget és családjaikat. A világ fájdalmát magára vevő Krisztussal egyesülve találjanak értelmet, vigasztalást és bizalmat! Imádkozom az összes egészségügyi dolgozóért, hogy irgalmasságban gazdagon ne csak megfelelő ellátást, hanem testvéri közelséget is nyújtsanak a betegeknek.

Szívből adom apostoli áldásomat mindenkire.

Kelt Rómában, a Lateráni Szent Jánosnál, 2021. december 10-én, a Loretói Boldogságos Szűz Mária emléknapján.

Ferenc

⁶ *Evangelii gaudium* kezdetű apostoli buzdítás (2013. november 24.), 200.

Segítse elő a betegek megértését

Szent II. János Pál pápa 1992-ben elrendelte, hogy február 11-e, a Szűzanya első lourdes-i jelenésének napja legyen a betegek világnapja. A világnap célja, hogy „Isten egész népe kellő figyelmet szenteljen a betegeknek, segítse elő a betegek megértését.” A mindenkori pápa ez alkalommal üzenetet intéz a betegekhez.

A betegség terhét hordozó ember kórházba kerülve, kiszakítva megszokott környezetéből, mindennapi tevékenységéből, nagyon kiszolgáltatottnak érzi magát. A fájdalmak megélése mellett a félelem, a bizonytalanság érzése keríti hatalmába. Fontos, hogy ebben a nehéz helyzetében ne maradjon egyedül. Mindennapi szolgálatomban ezen érzéseknek az enyhítésére szegődök beteg embertársaim mellé. A beszélgetések során segítve őket erőforrásaik, kapaszkodóik megtalálásában.

A lelkipozítói beszélgetések mellett hétről-hétre felkínálom nekik a gyónás, a szentáldozás és a betegek szentsége felvételének lehetőségét, ezzel is segítve őket a betegség elleni küzdelemben.

A betegek világnapja alkalmából kórházunkban ez még nagyobb hangsúlyt kap. Ilyenkor a beszélgetések kapcsán alkalmat kerítek arra is, hogy a betegek szentségéről több szó essen. Leírást hagyok ott náluk erről, amit a betegágyban is olvasgathatnak; oldva ezzel is a sokszor még mindig téves beidegződést, miszerint a szentség felvételét sokszor a halál közelségével társítják.

Évről évre szentmisével szoktuk megünnepelni a betegek világnapját. Azoknak a betegeknek, akiknek az egészségi állapota megengedte, hogy rész vegyenek a szentmisén, a mise keretén belül dr. Faragó Artúr atya, egyházmegyei kórházlelkészünk kiszolgáltatta a betegek szentségét. Ilyenkor mindig felolvasásra került a pápa betegekhez intézett üzenete, valamint imádságokkal fordultunk a Boldogságos Szűz Máriához, oltalmába ajánlva betegeket, egészségügyi dolgozókat, önkénteseket egyaránt. Volt, amikor

szentségimádásban imádkoztunk a kórházakban lévő betegekért, az értük fáradozó dolgozókért, hozzátartozókért.

Az idén a járványhelyzet ezt a fajta megemlékezést sajnos nem teszi lehetővé, ezért a körülményekhez igazodva, Artúr atya a betegágyaknál részesíti a szentség felvételében mindazokat, akik kérik azt; és viszi el az Úr Jézust, hogy betegeink a szentségekkel megerősödve tudjanak küzdeni a betegséggel. Valamint az idei évben is eljuttatjuk hozzájuk Ferenc pápa üzenetét, hogy abból is biztatást, erőt tudjanak meríteni.

Azért fontos számomra a betegek világnapja, mert a világ figyelmét a betegek, a szenvedők, valamint az őket gyógyító, ápoló egészségügyi dolgozók, önkéntesek felé fordítja, a mindennapitól kicsit másabb, ünnepélyesebb formában. Szükség van ugyanis az ünnepekre, hogy a profánból kilépve, kicsit megálljunk a szentben. Erőt merítve a szentáldozásból, megtisztulva a szentgyónás, a betegek szentsége által. Ilyenkor megtapasztalhatjuk, hogy a Jóisten soha nem hagy magunkra, még a szenvedésben sem!

Polónyiné Maretta Judit, Vác, Jávorszky Ödön Kórház

Mit jelent számomra a máriás lelkület a betegek szolgálatában? Mit jelent számomra a betegek világnapja?

A betegek világnapja egy nagyon szép Mária ünnepre Szűz Mária lourdes-i jelenésének emléknapjára esik. Biztos vagyok benne, hogy ez nem véletlen. Ráirányítja mind a betegek, mind a betegekkel foglalkozók figyelmét Jézus édesanyjára közbenjárását kérve.

- Máriás lelkülettel végezni a szolgálatot jelenti számomra azt a hitet, hogy nem vagyok egyedül a feladatban, nehézségben.

- Máriás lelkülettel végezni a szolgálatot jelenti számomra, hogy törekedjek a csendes, alázatos jelenlétre, s hogy igyekezzek a saját és a hozzám fordulók életében is felfedezni Isten gondoskodó szeretetét.

- Máriás lelkülettel végezni a szolgálatot jelenti számomra, hogy nyitott szívvel, elfogadóan tudjak a betegekhez lépni. Ahogyan

Mária sem tudta igazán, mi vár rá, amikor kimondta a maga igenjét, én sem tudom előre, mi fog történni, amikor odalépek a beteg ágyához: elfogadja-e a segítségem, bizalmába fogad-e. Ha bizalmába fogad, milyen élettörténettel fogok találkozni.

- Máriás lelkülettel végezni a szolgálatot jelenti számomra, hogy ahogyan Mária félretette saját kényelmét, például, amikor meglátogatta Erzsébetet, hogy segítse, én se saját magamat, a saját magam kényelmét helyezzem az előtérbe a szolgálatom során. Tudjam a figyelmemmel megajándékozni a beteget, nővért, hozzátartozót.

- Máriás lelkülettel végezni a szolgálatot jelenti számomra azt is, hogy a nehézségek közepette se veszítsem el a reményt. Szűz Mária képes volt mindig Istenre hagyatkozni, s bízni abban bármi is történjék Isten szeretete nem hagyja el.

Betegek világnapja lehetőség számomra, hogy újra és újra Szűz Mária oltalmát kérjem a betegekre és az értük dolgozókra, a szolgálatomra, hogy mindinkább az Ő lelkületével tudjak jelen lenni a kórház életében.

Brazda Judit, Hatvan, Albert Schweitzer Kórház

Mária tisztelet a szolgálatomban

Szűz Mária, égi édesanyánk tiszteletét otthonról, családom köréből hoztam. Hálát adok érte a Jóistennek, hogy buzgón imádkozó, Mária tisztelő családban nőhettem fel. A rózsafűzér imádságot láttam, hallottam nagyszüleimnél, szüleimnél és rokonságomban is. Minket nem tanítottak imádkozni, hanem ők imádkoztak, és így mi is belenőttünk az imádságba, természetessé vált a mindennapokban is. Nem csak kötött imákat hallottunk otthon, hanem saját szavainkkal is próbáltunk kéréseinkkel fordulni az Úrhoz, ugyanakkor mindig nagy szerepe volt imáimban a hálaadásnak is. Ezt a gyermeki megtapasztalást igyekeztem átadni gyermekeimnek, unokáimnak. A Mária-tisztelet akkor erősödött meg bennem, mikor nagymamámmal először zarándokoltam el gyalogosan a közelünkben lévő nemzeti kegyhelyünkre, Mátraverebély-Szentkútra. Odaérve először mindig beköszöntünk a kegytemplomba, a kegykép elé

leborulva, majd pedig a lourdes-i barlanghoz mentünk a Máriácskához. Gyermekként rácsodálkoztam a hálatáblák sokaságára, és mikor már el is tudtam olvasni, a következő fölirat nagyon beleíródtak a lelkembe. „Köszönöm, Szűzanyám, hogy meghallgattál!” Mindmáig őrzöm szívemben a gondolatokat és nagyanyám imáját. Lángoló szeretettel sietünk szentkúti Szűzanyánk áldott kegyhelyedre, amely számunkra a mennyország előcsarnoka, a kegyelemnek tárháza. „Ékes templomod trónjáról évszázadok óta osztogatod hozzád forduló gyermekeidnek anyai kegyelmedet: a betegeknek gyógyulást, a szegényeknek segítséget, az árváknak gyámolítást, az özvegyeknek oltalmat, a szomorúaknak vigasztalást, a szenvedőknek enyhülést, a csüggedőknek reményt és bátorítást, a bűnösöknek Szent Fiad megbocsátó kegyelmét.” Igazi összefoglalása mindazon kéréseknek, amelyekkel a Boldogságos Szűzhöz fordulhatunk, aki bizonytalannal meghallgatja kéréseinket, orvosolja bánatunkat, megtisztítja sebeinket, ha őszinte gyermeki bizalommal és alázattal fordulunk hozzá. Az Úrangyala déli imádságunk énekes változata és a Mária köszöntők felhangzása is nagy hatást tettek rám, azóta is mindig egészen repes a szívem, ha meghallom.

„Üdvözlégy Szűz Mária / Úrjézus édesanyja
Te Vagy a mi magyar hazánk / Védő asszonya!”

Szent II. János Pál pápa 30 évvel ezelőtt rendelte el a betegek világnapja megünneplését a lourdes-i Szűz Mária megjelenésének napján. A Szentatya külön emléknapot szentel a betegeknek, az őket gondozóknak és mindazoknak, akik a szeretet apró cselekedeteivel próbálnak enyhíteni beteg és szenvedő testvéreink fájdalmán. A világnap célja, hogy Isten egész népe kellő figyelmet szenteljen a betegeknek, segítse elő a szenvedés megértését, lehajló szeretettel odafordulva a kórházakban, az otthonaikban ápolásra szoruló testvéreinkhez, intézményekben fekvő embertársaink felé, s felajánlva számukra a bűnbocsánat és a betegek szentségének kiszolgáltatási lehetőségét is. Amikor a beteg elhagyatva érzi magát, s talán úgy gondolja, hogy még az Isten is elhagyta őt, a pap Krisztus és egyházának képviselőjeként kifejezi, hogy Isten soha nem hagy

el bennünket. Látogatása Isten szerető gondoskodásának a kifejezése. Fontos kihangsúlyozni, hogy a betegek szentsége nem utolsó kenet, nem csupán a haldoklók megerősítésére szolgál, az élők szentsége, az élni akarás szentsége, mely a többi szentséghez hasonlóan a földi zarándokútját járó ember életét, életkedvét erősíti.

Kórházunkban évről évre igyekeztünk méltósággal és ünnepélyes keretek között is megünnepelni a betegek világnapját dr. Faragó Artúr kórházlelkész és az önkéntes beteglátogatók segítségével. Többen is felvettük a betegek szentségét a szentmise keretében is, a kórházi betegek jelenlétében, hálát adva Isten végtelen szeretetéért és jóságáért.

Az egyház Jézustól kapott és kiemelten fontos küldetése ma is, hogy ápolja, gyógyítsa és megerősítse a betegeket. A betegek szentségének kiszolgáltatásával a szenvedő ember betegségét Isten előtt éli meg. Szolgálatom kezdete óta is mindig külön odafigyeléssel készültünk a betegek világnapjának méltó megünnepelésére a kórházban, szentmisével, szentségek kiszolgáltatásával a szentmise keretében és a betegágyak mellett is, Szűz Mária, égi édesanyánk közbenjárását kérve gyógyulásukért esedezve, kis emléklappal, ajándékkal, gyertyával kedveskedve nekik. A járvány idején most nehezített sok minden, szabályok betartásával tudunk ünnepelni, de talán sosem volt annyira nyilvánvaló, hogy mennyire sebezhető, törékenyek és mennyire rászorulunk Isten irgalmára és segítő szeretetére, mint napjainkban megtapasztalhatjuk. Isten közelsége és jósága erőt adhat a mindennapok küzdelmeiben és bátran fordulhatunk az Ő szent anyjához, akinél oltalmat nyerhetünk. Az ünnep rávilágít, hogy Isten előtt érdemszerző a betegség alázattal történő elfogadása, a türelemmel való elviselése és a szenvedés elhordozása, felajánlása, a másokért önként vállalt engesztelés.

A Boldogságos Szűz Mária észrevette, meghallotta, az ínséget, a szükségét és lehajló tapintatos szeretettel kérte Fia közbenjárását a kánai menyegzőn. Gyermeki bizalommal fordulhatunk a Szűzanyához, aki Szent Fiához továbbítja

esedezéseinket, kéréseinket. Ezt a bizalmat és a gondviselésbe vetett hitet láttam otthon, ezzel a hittel próbálom végezni szolgálatomat is alázattal és nagy ráhagyatkozással az Úristenre.

Szolgálatom végzésében az irgalmas szamaritánus példáját szeretném követni, akit az evangéliumban Jézus példaként állít elénk, aki észrevette a beteg és kitzasztott, kifosztott embert, lehajolt hozzá, ellátta sebeit és gondoskodott róla. Nem hangzatos nagy tettekre van szükség, hanem csendes melléállásra, tapintatos és figyelmes együttlétre és sokszor hangtalan esedező imára a beteg mellett, mint lágy szellő, olyan érintésre, s ha ő már nem tud imádkozni, akkor a mi imánk szálljon fel az Úrhoz a Szűzanya égi közbenjárását kérve számára.

Teréz anya (aki a szenvedő és betegek fő szószólója) szavai hűen tükrözik az én hitvallásomat is a lelkigondozásról a betegek világnapja kapcsán. „Nem vagyok biztos abban, hogy milyen lesz a mennyben, de egyet biztosan tudok. Ha meghalunk és eljön az idő, hogy az Úr ítéljen fölöttünk, nem azt kérdezi majd: mennyi jót tettünk életünkben, hanem mennyi szeretettel tettük.”

Ocsovainé Zsélyi Rita, Salgótarján, Szent Lázár Megyei Kórház

Hálás köszönet a betegeket lelkileg kísérőknek

Nagymamám akut leukémiás volt, így sajnós tudtam, hogy nem sok idő áll rendelkezésünkre. Megkértem a lelkiatyánkat, hogy minden elsőpénteken járjon ki hozzá, mert már a templomba nem volt ereje eljönni, hogy tudjon gyónni, áldozni. Amikor bekerült a kórházba, a belgyógyászatra, akkor Horváth József atya látta el mindig, ő adta fel neki a betegek kenetét is. Láttam szeretett nagymamámon, hogy meghatottan, összeszedetten tudta felvenni a betegek szentségét, ami lélekben felkészítette őt a nagy útra és engem is megerősített lélekben, hogy szembe tudjak nézni az elvesztésével, kapjak erőt a gyászban. A lényeg a hűség volt, hogy végig azt érezhette, hogy nincs

magára hagyva, a gyógyító Jézus fogja a kezét és erőt ad neki a küzdelemhez.

Apukám tavaly november végén lett műtve, előtte egy hónapig járt onkológiai kezelésekre, így nagyon fontos volt számára a lelki felkészülés és megerősítés. Kértem a lelkiatyánkat, hogy szeretne gyónni, áldozni, így még a kezelésekk előtt fel tudott készülni a próbatételekre. Eljártunk Hont-Tsitárba, a lourdes-i Szűzanyát kérni, hogy járjon közben érte és a családjáért, hogy tudjuk hordozni ezt a súlyos keresztet. Végig erős lélekkel, bátran és hittel, reménységgel tudott közeledni az előtte álló kihívásokhoz. A műtét előtt megkapta a betegek kenetét, így lélekben megnyugodva, Istenre hagyatkozva tudott szembenézni a műtéttel, a vele járó félelmekkel, a bizonytalansággal. A műtét is jól sikerült, jobban a vártnál, hála Istennek! Sajnos, utána végig kellett még küzdeni egy fertőzést is, mint műtét utáni szövődményt, de azt is végig türelemmel viselte. Mindez betudható annak a lelki támogatásnak, amit a lourdes-i Szűzanya esdett ki Szent Fiánál, aki már egyszer megmentette apukám életét egy súlyos motorbaleset során. Apu azóta is mécsesest gyújt a baleset helyszínénél levő keresztre feszített Jézusnál és emléktáblát csináltatott a Hont-Tsitári Szűzanyának.

Heti rendszerességgel öt atya jár ellátni a betegeket, még ebben a súlyos járványhelyzetben is, nagyon sokat jelent mindez lelkileg a betegek számára, így nemcsak fizikailag, hanem lelkileg-szellemileg is előbb tudnak gyógyulni vagy tudják elfogadni a saját korlátaikat, próbatételeiket. Fontos tudatosítani bennük és hozzátartozóikban, hogy ez nem utolsó kenet, hanem lelkileg megerősítő szentség, amelyben a gyógyító Jézus van jelen.

Hálás köszönet a betegeket lelkileg kísérő atyáknak, a mi családjunk számára is nagyon sokat jelentett, hogy nem vagyunk egyedül, az Úr velünk van mindvégig, fogja a kezünk, ha félünk.

Mák Noémi, Balassagyarmat, Dr. Kenessey Albert Kórház

Olyan hivatást kerestem, melyben kapaszkodót jelenthetek másoknak

A betegek szolgálatában, egyházi munkatársként, de emellett egészségügyi intézményben tevékenykedve napi szinten (a lelkipozítás segítségével támogatást nyújtani a betegség és baleset miatt nehéz helyzetbe kerülteknek) hivatás, életcél és egyben hitvallás is részemről, valamint felelősség, hogy a Váci Egyházmegye Kórházlelkészi Szolgálatánál a kezdetektől ebben a szerepkörben tevékenykedhetek. Az, hogy a betegek is jobban a középpontba kerülhetnek egy értük meghirdetett világnap alkalmával, megrendítő érzés volt már akkor is számomra, amikor 30 évvel ezelőtt pápai kezdeményezésre a Szűzanya első lourdes-i jelenésének napja a betegek világnapja lehetett, hiszen kinek ne lenne valamilyen viszonya a betegséggel és az emiatti szenvedéssel?

Mivel bárkinek meginoghat az egészsége, az élete, amit magam is megtapasztaltam, és átértékeltem a korábban fontosnak tartott dolgokat, és olyan szolgálatot, illetve hivatást kerestem, melyben kapaszkodót jelenthetek másoknak, addig számomra ismeretleneknek is, amire az egészségügy a legjobb akarattal sem tud elég erőt mozgósítani. A betegek világnapjának fókuszában pedig pont azok a gondolatiságok állnak évről évre, melyek számomra is megtapasztalássá váltak, amelyekre az egész lelkipozítói szolgálatom lényege is épül, hiszen a betegség átéléséhez, megéléséhez nem átlagos lelki erő szükséges, mikor nemcsak gyógyulásokkal, hanem megrendítő veszteségekkel, gyászokkal is szembesülhet az ember, de a fizikai megszenvedés során a lelki és a spirituális látásmódnak, illetve segítségnek megrendítő ereje van. Az Úristen nagy adományaként fogom fel azt a lehetőséget, hogy katolikus egyházi részről az egyházmegyénk ilyen irányú szakpasztorációja is létrejöhetett, s hogy ebben nekem is helyem lett, így tizenhét éve felajánlhatom a segítségemet a kórházban fekvők, illetve a betegségek és következményeik miatt szenvedők felé lelkipozítói minőségben.

Meghatározó számomra, hogy minden intézményben, ahol eddig szolgálhattam, mind a MÁV Kórház és Rendelőintézet falai között, mind a Hetényi Géza Megyei Kórházban, de a kórházi körülmények közül akár idősothtoni intézményi keretek közé került betegeink esetében a szolnoki Eötvös téri Idősek Otthonában, majd a Vízpart krt-i Szociális Otthonban is helyet kaphatott az intézményi látás- és gondolkodásmódban a betegekre való megemlékezés valamilyen formában. A személyes lelkipozozói találkozások-beszélgetések, az érintettek részéről megtett vallomások mellett a hívő betegek szentségi ellátások iránti igénye, valamint a szolnoki MÁV Kórházban évről évre ezen alkalomból is megszervezett misék, áhítatok, emellett az önkéntes beteglátogatókkal közös együttlétek, mind-mind olyan lehetőséget teremtettek, amikor nemcsak a szenvedők, de a környezetük is épülhetett lelkileg és hitében is.

Lelkipozozói szolgálatunk ténykedése óta a kórházi katolikus misék, de a protestáns istentiszteletek is febr. 11-e üzenetét szem előtt tartva a betegek világnapja miatti megemlékezésre épültek februárban, sőt a folyamatos szolgálati helyemet jelentő szolnoki MÁV Kórház és Rendelőintézet intézményén belül még 2017-ben imaszoba nevesítésre is sor kerülhetett ezen alkalomból. A járvány alatt sem feledkezünk meg a betegek mellett az orvosok, ápolók, terapeuták, valamint a különböző segítő hivatások terén dolgozók áldozatos munkájáról.

A Szentatya ez alkalomból írt gondolatai a kialakult járványügyi helyzet ellenére is aktuálisak, sőt még aktuálisabbak, és ahogy bennem is él az igény az emberi méltóság, az irgalmas szeretet, a testvéri szeretet gondolatisága előtt fejet hajtani, szükséges odafordítani mások figyelmét is arra, hogy a beteg ember lénye mindig fontosabb, mint maga a betegség. Az ember lényéhez, személyiségéhez hozzátartozik a lelki oldal, a spiritualitás is, ez utóbbi bármennyire is elfedett, nem ápol, esetleg nem tudatos, de igazán egymásba kapaszkodva tud az ember közösségi lényként létezni, amikor ráadásul még egy ilyen világméretű járvány is megjelenik közöttünk.

A betegség misztérium, de elesett állapotában is lehetőséget kap az ember önmagával, a környezetével és az Istennel való kapcsolatának rendezésére, miközben magam ilyenkor külön is hálát adok a betegek világnapján, hogy katolikus hívőként és lelkigondozóként is részt vállalhatok ennek közvetítésében. Támogató erő, hogy hitünk és hivatásunk erősítésekor Jézus mellett Szűz Máriához is bármikor szólhatunk, aki betegek miatti közbenjáróként és anyaként van jelen nemcsak a beteg, a hozzátartozó, de az egészségügyisek mellett, mellettünk is, lelkigondozottaink kísérései során.

Lourdes-i Miasszonyunk, a betegek oltalmazójának közbenjárásával kérjük az Urat, hogy lelki és testi értelemben segítsen mindazoknak, akik szenvednek, adjon erőt és elhivatottságot azoknak, akik e téren mellettük állnak és értük fáradoznak!

Dénesné Fekete Hédi, Szolnok, MÁV Kórház

Ne halogassuk az otthon lévő beteg látogatását!

II. János Pál pápa 1992-ben elrendelte, hogy február 11-e legyen a betegek világnapja.

1858-ban ezen a napon jelent meg a Szűzanya Bernadettnek, egy 14 éves egyszerű francia lánynak Lourdes-ban, majd február 15-én, a jelenés helyén a sziklabarlangban csodatevő forrás fakadt. 1864-ben itt templomot építettek, ahová a mai napig milliók zarándokoltak el. A Szűzanya mindig a betegek mellett áll. Ő a mi égi édesanyánk és ebben élni, ezt a kapcsolatot ápolni, rá támaszkodni, remélni, nagyon jó.

Mi, emberek általában szeretjük a kórház falai közé szorítani a betegeket. Megnyugtadjuk a lelkiismeretünket, ott jó helyen vannak, gondozzák, ápolják őket, nincsenek szem előtt, nem kell szembesülni nap mint nap a szenvedéssel, a gyengülő mentális, testi állapottal. Most, hogy nincs látogatás a kórházakban, egyre nagyobb a szakadék az egészséges és a beteg emberek között. 17 éve dolgozom lelkigondozóként a pásztói kórházban. Nekem a világnap azt jelenti, hogy újra és újra forduljunk a betegek felé,

jussanak eszünkbe a betegek, az otthon lévő és a kórházban fekvők is. Ne halogassuk az otthon lévő beteg látogatását!

A beteg ember sérül, testileg és lelkileg is. Amikor ott állok a betegágy mellett, próbálok ráhangolódni a betegre, mire lenne szüksége, beszélgetni akar vagy most jobb lenne egyedül, csak beköszönök, elég egy mosoly, egy simogatás vagy jó lenne kibeszélni mindent, mert nekem fontos, hogy mi történt és mi történik vele. Egy idegennek könnyebb elmondani, mennyire volt nehéz elviselni a testi, lelki megpróbáltatásokat, milyen kiszolgáltatott helyzetbe került.

A kapcsolattartásban sokat segít most a telefon. Sok idős elmeséli milyen kár, hogy bár a gyerekek vettek volna neki telefont, de ő nem akarta. Milyen jó most annak, aki naponta beszélhet a gyerekeivel. Hozzá tartozóval most csak akkor találkozom, ha már haldoklik a beteg. Sokszor elmondják, nagyon nehéz és nagyon fáj, hogy nem lehetek mellette. Ilyenkor mindig elmesélem a titoktartás megtartása mellett, mennyire szereti őket, milyen sokat mesélt a családról, unokákról.

A kórháznak nagyon szép kápolnája van. Mindig megünnepeltük a betegek világnapját. Mióta a vírus megjelent közöttünk, a pásztoi kórházban (ahogy máshol sem) sajnos, nincs szentmise a kápolnában, így az ünnepélyesen történő betegek szentségének kiszolgáltatása elmaradt. A katolikus atyák rendszeresen jelen vannak a kórházban, ami lehetővé teszi, hogy a szentségkiszolgáltatás, a betegágyaknál folyamatos legyen. Nagy segítség ez a vallásos betegeknek, mert a szentségek megerősítenek, erősítik a bizalmat, az elfogadást, megnyugvást.

Jagicza Józsefné, Pásztó, Margit Kórház

A szentség reményt és nyugalmat adhat

A betegek világnapja még közelebb hozza számomra a betegeket, megszentelődik, átitatódik imával ez a nap, fókuszban a beteg, elesett ember. S a szentség által Isten kegyelme még nyilvánvalóbbá válik, reményt és nyugalmat

adhat, annak, aki hisz. A papok kísérőjének lenni, amikor a betegeket jönnek ellátni szentségekkel a kórházba, számomra nagy megtiszteltetés. Figyelem őket, ki milyen módon közelít a beteghez, s azt is, hogy a beteg miképpen reagál erre. Kiben mit indít el a pappal és a szentséggel való találkozás. Félelmet, vagy határtalan örömet és megnyugvást. Sokan sokféle lelkiállapotban vannak jelen a betegágyon. Gyakran imádkozzuk az idősekkel a „Most segíts meg Mária-t”. Nem készítettem statisztikát, de elmondhatom, hogy tíz beteg emberből, kilenc könnyes szemmel imádkozza. Számomra is a hangosan kimondott, együtt elmondott ima szövege más értelmet nyer abban a helyzetben. Személyesebb.

Isten segítse meg mindazokat, akik a betegágynál teljesítenek szolgálatot!

Szita Tamásné, Balassagyarmat, Dr. Kenessey Albert Kórház

Jézus gyógyítja testünket, lelkünket.

„1992 óta február 11. a betegek világnapja, a megemlékezéssel az egyház kívánja háláját és elismerését kifejezni mindazoknak, akik életüket szentelték annak, hogy a betegekkel, szenvedőkkel foglalkozzanak.”

Az evangélium szerzői sok történetet írtak Jézus gyógyításairól. Ezek a történetek nem tanító jellegűek, nem jelképes történetek, hanem valódi történetek. Jézus kereszthalálával, feldámadásával, menybemenetelével nem szakadtak meg a gyógyító csodák. A pünkösddel a Szentlélek kiáradásával Jézus teljesé tette, kiterjesztette minden keresztény számára, a gyógyítás kegyelmét. Jézus a gyógyítás kegyelmi ajándékát több módon adta nekünk. A beteg gyógyulásáért imádkozhatunk, szentmisét ajánlhatjuk fel. A beteg ember is tud tenni a gyógyulásáért. Papnál gyónhat, felveheti a betegek szentséget és áldozhat, kérheti a Szűzanyát járjon közbe érte Jézusnál.

Lourdes a Szűz Mária-tisztelet egyik leghíresebb zarándokhelye. „1858. február 11-én Lourdes-ban, a 14 éves, hosszú ideje beteges Soubirous Bernadettnek megjelent a Szűzanya. A szegény sorsú francia lányt Szűz Mária közvetítőnek szánta és

arra kérte, továbbítsa üzeneteit. Mária a betegek és a szenvedők iránti különleges szeretetét akarta megmutatni.”

Nem mindenkinek adatik meg, hogy eljusson Lourdes-ba, de mindenkinek van lehetősége a lourdes-i kilenced végzéséhez és ezzel fel tud készülni a betegek szentségének felvételére.

A plébániához tartozó imaközösség beszélje meg a plébános atyával, hogy február 11., a betegek világnapjához közeli vasárnap a szentmise keretén belül szolgáltatassa ki a betegek kenetét az időseknek, betegeknek. A mise időpontja megvan, előtte jó lelki felkészülés a lourdes-i kilenced végzése.

Azok a csodák, amik Lourdes-ban történtek, a helyi közösségekben is megtörténhetnek, mert a Szűz Mária nem korlátozza magát Lourdes-re, és Jézus nem csak ott adja gyógyító kegyelmét.

Azzal a reménnyel végezzük lourdes-i kilencedet, hogy Szűzanya közbenjár érettünk Jézusnál. Jézus gyógyítja testünket, lelkünket.

Koplányi János Ferenc, Ludányhalászi, Ipolypart ÁGORI

Napról napra újult erővel indulok

Szűz Mária, égi édesanyánk élete a szolgáló szeretet példája. Csodálatos testi-lelki gyógyulások történnek Mária közbenjárására a kegyhelyeken, ahova betegek ezrei zarándokolnak el a gyógyulás reményében. Február 11-e a Szűzanya lourdes-i jelenésének emléknapja. Szent II. János Pál pápa 30 évvel ezelőtti rendelkezése alapján a betegek világnapját ünnepeljük minden évben ezen a napon.

A kórházban is nagy figyelemmel szoktunk készülni erre az alkalomra. Szentmisére kísérik a betegeket a kápolnába, a szolgálatot teljesítő pappal a betegágyakhoz látogatunk, szentképeket osztunk. Minden nap, minden találkozás új esély a betegeknek, hogy közelebb kerüljenek Istenhez. Ebben a pandémiával sújtott időben nincs olyan beteg, aki ne kapaszkodna valamibe, ami biztonságot nyújt számára a kórházi létben. Hisz kiszolgáltatott helyzetben, félelmekkel teli

pillanatokát élnek meg, reménykednek vagy éppen reménytelenségben vannak.

A hívő betegek örömteli arccal fogadják a szentségek kiszolgáltatását, bíznak azok erejében. Csodákat élünk meg, amikor valaki már nagyon életvégi állapotba kerül, aztán a betegek szentsége által új erőre kap. Jó látni, ahogy a nem hívő betegek a felajánlott papi látogatás, áldás lehetőségére izgatottan reagálnak: „de nem vagyok hívő, nem járok templomba, így is hat az áldás?” Mosolyra húzódik a száj a maszk alatt, de látjuk, milyen fontos ez azoknak a betegeknek, akik második születésnapjukat ünnepelehetik, hogy kikerültek a covid osztályról, vagy más betegségük kapcsán fordulnak a számukra ismeretlen felé, hátha onnan jön a gyógyulás. Nemrég voltam tanúja egy fiatalember reakciójának, az áldás után hullott a szeméből a könny. Másnap megilletődve mondta, hogy szégyelli magát emiatt. Megnyugtattam, hogy azért érzékenyült el, mert megérintette őt az Isten. Hálás vagyok ezekért az istenélményekért, melyekben az Ő irgalmas szeretete mutatkozik meg.

Nagyon igaz Laczkó Zsolt, görögkatolikus atya gondolata: „Ahogy fogy a test, úgy nő a lélek!” Az életük vége felé haladó betegeknél érezhető, látható, ahogy bizakodnak, kapaszkodnak, aztán már az is elég, ha csendben fogjuk egymás kezét.

Mit jelent számomra a betegek világnapja? Meghittséget, alázatot, fáradt mosolyt a szenvedéstől megtépázott arcokon. Várakozást Valakire, aki csodát visz az életükbe, vagy a közeli találkozás örömét a Teremtővel.

Ferenc pápa üzenete az orvosokhoz, ápolókhoz: „Gyógyítsátok és vigasztaljátok a betegeket!”, ránk lelkipásztorokra is éppúgy érvényes, gyógyítjuk a lelkeket és vigasztalunk. Magam is érzem, milyen nehéz nap mint nap helytállni, vigasztalni, lelkeket ápolni, akár betegekről, akár kórházi dolgozókról legyen szó. Mégis napról napra újult erővel indulok.

Kiss Istvánné, Szolnok, Hetényi Géza Kórház

Máriás lelkülettel a betegekért

A betegek világnapja, mint ünnep fogalmát, amikor évekkel ezelőtt az egyik beteg meghallotta, akkor elmondta, hogy mit képzél az egyház, mi az ünnep a bajban, szenvedésben. Miután tisztáztuk, hogy nem a betegsége, hanem a beteg emberre figyelünk ezen a napon, megnyugodott. Elfogadta, hogy ez az ünnep egyházunk számára (és számomra is) egy olyan ünnepnap, amikor a beteg emberben az emberi méltóságot megünnepeljük és a betegséget pedig közösen hordozzuk, a szenvedést és a gyógyulás idejét lelki növekedésre próbáljuk fordítani.

Az idősek, betegek és haldoklók körül, nekem gyerekként, többször megadatott jelen lenni. Amire tisztán visszaemlékszem, hogy ilyenkor béke és nyugalom, elfogadás és szeretet áradt a lelkükből, ami akkor nekünk nagyon természetes és biztonságos volt. Haldokló nagyszüleim a halál előtti pár órában még kedvesen mosolyogtak, beszélgettek velünk. Akkor nyilván mi csak annyit éltünk meg ebből az egészből, hogy a születés és időseink halála körül megváltozik az élet ritmusa és ebben a szent időben mindenki szívesen vesz részt, azaz örömmel fürdeti lelkét a természet adta isteni áhítatban.

Kórházi lelkigondozóként, a Pest Megyei Flór Ferenc Kórházban, az elmúlt tíz évben többféle oldalról is megtapasztaltam a gyöngeséget és a magányt, de a tisztulásnak, a gyógyulásnak és a támogató jelenlétnek az erejét is. A beteg emberek elesettsége, félelme, kétségbeesése nagyon jelenlévő valóság, amit csak úgy tudunk együtt hordozni és belőle felállni, meggyógyulni, ha van, amibe egyénként és közösségként is kapaszkodni tudunk. A kórházban fekvő betegek számára az orvos, a nővér és a lelkigondozó is egy szalmaszál, amit ők többnyire meg is ragadnak, és erre a biztonságra rá is hagyatkoznak. Ebben a meggyengült állapotban a legtöbben engedik magukat segíteni, a testi-lelki gyógyulás útján elindulni.

Mi a Betegek Világnapján, minden évben, még a járvány idején is, szeretettel megünnepeljük a betegeket: virággal,

képeslapokkal, szentségi ellátással ajándékozzuk meg őket itt a kórházban.

Gyermekkorom egyik kedvenc Máriás éneke, amit mi Székelyföldön mindig énekeltünk, sok nehéz helyzetben átsegít még ma is, különösen ezekben a testileg-szellemileg-lelkileg megterhelt években, amikor csak a Jóisten és a belé vetett bizalmunk maradt. Éppen ezért én nagyon hálás vagyok, hogy a szívem legmélyén még tisztán és őszintén szól az a Máriás öröme, amit akár Csíksomlyóra érkezve, akár a májusi ájtatosságokon, de az októberi rózsafűzér imádságokon is nagyanyáim és édesanyám által éveig magamba szívhattam. Nehéz helyzetekben én ezt bármikor könnyedén elő tudom hívni, mert szent éneket énekelni nagyon szeretek:

R) Édesanyánk, hozzád jöttünk,
lángadozva, mert szeretünk, ó, Szűz Mária,
hogy köszöntsünk úgy, mint egykor az Úr angyala.

Nyíljon ki szívetekben az öröm virág!
Zengjétek, hogy hallja meg az egész világ!

Nincsen abban élő hit, nincsen szeretet,
aki így nem köszönti a te nevedet. R)

Aki hittel, reménnyel tebenned bízik,
az soha életében nem csalatkozik R)

Jöjjön ide bús, özvegy, szomorú, árva,
aki a szűz Anyának oltalmát várja. R)

Bálint Brigitta, Kistarcsa, Pest Megyei Flór Ferenc Kórház

Szűz Mária gondoskodó szeretettel segíti életünket

Szűz Mária, égi édesanyánk gondoskodó szeretettel segíti életünket és vezet mindig közelebb Szent Fiához, Jézushoz.

A lourdes-i imaórák gyermekkorom kedves emlékei. Nagymamámmal mentem a templomba, mise előtt a rózsafűzért imádkoztunk és a tizedek között a lourdes-i jelenés történének egy-egy versszakát énekeltük. A refrén máig a fülemben cseng:

„Áve, áve, áve Mária.” Kislánykorom óta autoimmun beteg vagyok, ez végig kísérte az életemet. Felnőttként eljuthattam Lourdes-be, ahol férjemmel közösen végeztük el a betegek keresztútját, részt vettünk szentmisén és a gyertyás körmeneten is. Kértük a Szűz Anyát, hogy gyógyítson meg engem. Autoimmun betegségből meggyógyulni nem lehet, én azóta inaktív állapotú beteg vagyok, vagyis nem lángolt fel azóta a gyulladás.

A lourdes-i jelenés helyén sok csodálatos gyógyulás történt. A betegek világnapja alkalmából végzett gyónás, áldozás, betegek szentségének vétele nagy erőforrás és gyógyulás testnek és léleknek egyaránt.

Szabóné Szekeres Ildikó, Kistarcsa, Pest Megyei Flór Ferenc Kórház

REVICZKY GYULA: **Betegen**

Mióta ez a kór lepett meg,
Gyakorlom ezt a nagy türelmet.
Harag, gyűlölség, rossz indulatok
Nem táplálnak; jámbor s szelid vagyok.

Magamba térve elborongok...
Megint egy rejtély, meg nem oldott,
Hogy a betegség, testünk' törve meg,
Gyógyít merev, kemény erkölcsöket.

Részvétre, irgalomra lágyul
A lélek minden nyavalyátul;
Mig sok jóléttő duzzadó legény
Közömbös, durva, részvétlen, kemény.

Hazát mérges kigyó, vadállat,
Gyilkos virág is ott találunk,
A hol a természet leggazdagabb.
Legtöbb az élet, legforróbb a nap...

Mely rontja a tüdőt, a májat:
A kór a szív javára válhat.
Nyomában jár a béke, kél a hit;
Istent imádni, túrni megtanít.

Bánat, betegség, sors csapása
A gőgös embert megalázza.
S egyetlen vígaszul marad neki,
Hogy sírni tud, hogy vannak könnyei.

Ápolónő imája betegeiért

Uram, mennyi jajt, panaszt hallottam ma is, és milyen kevés vigasztaló szót tudtam mondani! Most nagyon fáradt vagyok, nem is érzem jól magam, de a gondolatok nem hagynak nyugodni...

Vajon az az idős férfi, aki ma haláltusáját vívta, elérkezett-e hozzád? Ő ismert téged, a maga módján meg is vallott, de kissé türelmetlen volt, s olykor családtagjait is bántotta, amiért nem ment minden úgy, ahogy szerette volna. Nézd el neki, Uram, ha néha ellened is lázadozott, hiszen súlyos fájdalmai lehettek.

És az a rákos beteg, akinek semmi reménye, úgy szeretne élni! Tervei vannak, szeretné megérni unokáit, s enni a fa gyümölcséből, amelyet ő ültetett.

Istenem, mennyire örülök, hogy annak az agyvérzéses betegemnek ma végre sikerült néhány lépést tennie!

Milyen boldogság látni munkánk eredményét, és hinni, hogy mellettünk vagy, figyeled lépéseinket!

De mit mondjak, Uram, a hónapok óta szenvedőnek, akinél az erős fájdalomcsillapítók is csak ideig-óraig hatnak, és ő zúgolódva kérdi: Hol az Isten, aki elnézi, hogy így kínlódjam? - Hogyan beszélhetnék neki rólad, a számunkra készített országról, ahol letörlik a könnyet, s földi szenvedésünk érdemszerző lesz? Hiszen ő nem ismer téged! Uram, adj szavakat, hogy tudjam vigasztalni, szenvedését enyhíteni, hogy eszközöddé váljak, és általam találjon meg téged.

Add, Uram, hogy mindig legyen egy jó szavam betegeimhez, főleg az idősebbekhez. Tudjak egy kis melegséget, reménysugarat vinni magányos életükbe, mert elkeseredettek, öregek, tehetetlenek. Sokszor úgy érzik, hogy mindenki, még te is elhagytad őket.

Mennyei Atyám! Hallgass meg engem, és segítsd meg őket, hogy tudjanak bízni benned. Érezzék, te sohase hagyod el őket. Küldj melléjük megértő, türelmes hozzátartozókat. Adj nekem is türelmet és erőt! Nekik pedig küldd el - ha utolsó órájukban is - a veled való megbékélés kegyelmét és boldog örömét! Ámen.

Varga Borbála

**Üdvöz légy, Úrnőnk,
irgalmasságnak asszonya!**
Élet, édesség, reménycsillag, áldunk.
Most kérve kérlek Évának száműzött népe.
Hozzad sóhajtozunk, sírva és zokogva
siralmaink völgye mélyén.
Hallgass meg hát, égi közbenjárónk!
Kegyess Anyánk, két szemed áldott sugarát
fordítsd ránk végre!
És Jézust mutasd nekünk,
méhed szent gyümölcsét,
hogy őt e számkivetés múltán lássuk!
Ó áldott, ó drága, ó édes, szép Szűz Mária!

